

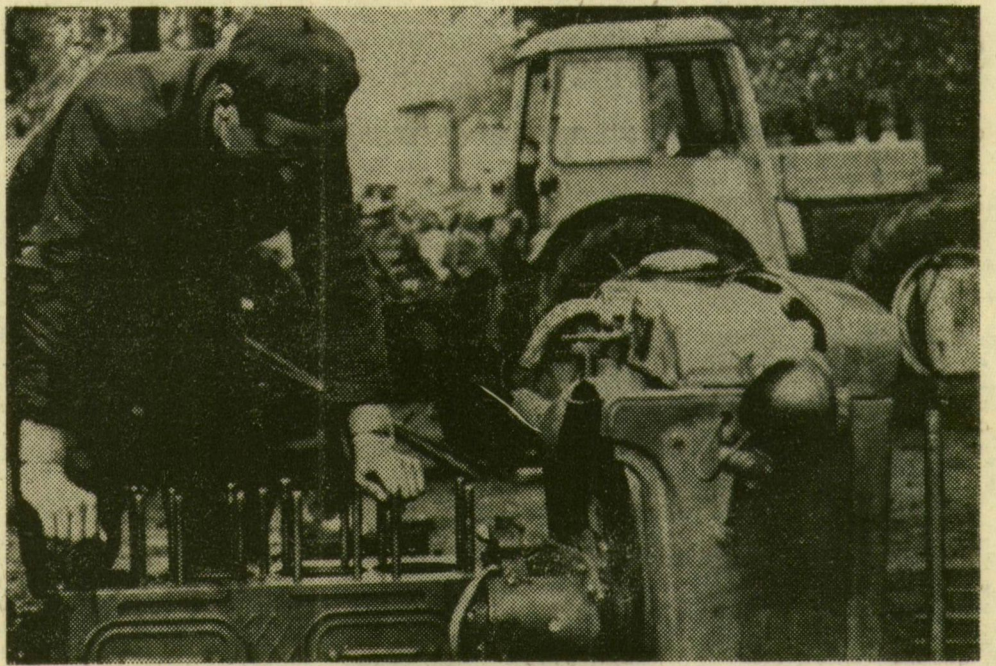
Küldöttségünk Szófiában

A Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának meghívására szerdán pártmunkásküldöttség utazott Szófiába Trombitás Dezsőnek, az MSZMP KB közgazgatási és adminisztratív osztálya helyettes vezetőjének vezetésével. (MTI)

Európai sugárvédelmi kongresszus Budapesten

Szerdán a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében ünnepélyesen megnyitották a Nemzetközi Sugárvédelmi Társaság (IRPA) II. európai kongresszusát. Igen fontos kérdéskör a radiodetoxikáció, a szervezet

méregtelenítése, megszabadítása a bekerült radioaktív izotópoktól. Ez tulajdonképpen a sugárfertőzést szenvedettek gyógyítását, megmentését célozza, és egyik alapkérdése a radioaktív izotópok anyagszere-tulajdonosságainak vizsgálata. (MTI)

Pince is jó lenne

Jelentés a szegedi KISZ-klubok működéséről

Szokatlan kérésnek voltunk fültanúi. Az élelmiszeripari főiskola egyik kommunista hallgatója azzal fordult egy közismert szegedi vezetőhöz: „Szíveskedjék javasolni bármilyen helyiséget, valahol a városban (lehet pince is), ahol főiskolai KISZ-szervezetünk klubot tudna berendezni.” Mivel az illető elvtárs adós maradt a pozitív válasszal, éppen kapóra jött a Szeged városi KISZ végrehajtó bizottság tájékoztató jelentése az ifjúsági klubok működésének tapasztalatairól. Ez a jelentés a városi párt-végrehajtó bizottság részére készült, hogy rámutasson, milyen elemi gondok, nehézségek állnak manapság is a fiatalok rendszeres művelődésének, kulturált szórakozásának útjában.

Érdekes és fontos megállapítások: Fokozatosan növekszik az ifjúsági klubok létszáma. Igaz, 1965-ben csak három KISZ-klub működött Szegeden, tavaly pedig harmincon fölül volt a számuk, a fejlődéssel korántsem lehetünk elégedettek. A legfőbb gondot a helyiséghiány okozza, több KISZ-szervezet számára azonban a tervezés, a berendezés, a játékok, és újságok beszerzése is komoly nehézségekbe ütközik. Különösen a kisebb taglétszámú ifjú kommunista szervezetek látják szinte kilátástalannak a helyzetet, ilyen helyen még gondolni sem mernek saját klub létrehozására.

Örvendetek, hogy az üzemekben kedvezőbb a helyzet. Az itteni KISZ-klubok többsége megfelelően berendezett és felszereltségük általában kielégíti az igényeket. Könyvtár, tévé, magnó, lemezjátszó és különféle társasjáték található bennük, sőt némely helyen — mint például a Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnál — napilapból és folyóiratból is bőséges a választék. Az üzemi kluboknak azonban a tapasztalatok szerint van némi hátrányuk, tudniillik munka után alig marad ott valaki. Ezért ezekre nem nagyon érdemes költeni.

Elősegítette a mind jobban élénkülő klubéletet a KISZ Központi Bizottság 1967 óta évenként ismétlődő „Kiváló Ifjúsági Klub” pályázati felhívása, mert a nyertesek nemcsak erkölcsi, hanem anyagi elismerésben is részesülnek. Szegeden több klub elnyerte már ezt a címet. Közülük is kiemelkedik a háromszoros kiváló Váci Mihály Ifjúsági Klub, amely legújabb aranykoszorús kitüntetését kapott, s vele tízezer forintot pénztartalmat.

Szükséges lenne a kerületekben is — a Belvárosban, Tarjánban, Odesszában — kielégíteni az ifjúság művelődési, közös szórakozási igényeit. Mint a városi KISZ vb jelentése megállapítja, jó lenne, ha a társadalmi szervezetek olyan klubokat működtetnének, ahová munkásfiatalok, és diákok egyaránt eljárhatnának, illetve szabad idejüket kulturált környezetben, hasznosan tölthetnék el. Olyasféle klubok kellenének, amelyek kizárólag ezt a célt szolgálják, amelyet a fiatalok magukénak tudhatnak, s romantikus hajlamaiknak is jól megfelel. Sokan úgy vélik, hogy a ház- és távfűtés elterjedése révén mind több tágas pince szabadul föl, ahol megfelelő átalakítással takeres klubokat lehetne nyitni. Sajnos, az új bérleti díjak

rendkívül magasak, sőt „egyszeri helyfoglalás” címén ilyen esetben be kell fizetni jelentős összeget a tanácsnak, ami ezt az elgondolást gyakran irreálissá teszi.

Vannak további nehézségek is. Nem megnyugtatók például az ifjúsági klubok működésének személyi feltételei. Több klubvezető ösztönösen végzi vállalt feladatát, mert a képzés, a módszertani tanácsadás nem megfelelő, nem rendszeres. Ez a probléma évek óta megoldatlan, s az illetékes szervek összehangoltabb munkáját igényelné. A megyei klubtanács nem egészen felel meg feladatának, az azonban kétségtelen, hogy Klubélet című kiadványa színvonalas és hasznos segítséget nyújt. A szegedi klubok vezetői többnyire minden fizetés nélkül, társadalmi munkában állnak helyt a posztjukon, s így nem igen van le-

hetőség a legalkalmasabbak kiválasztására. Jó lenne, ha az üzemi KISZ-szervezetek valamilyen módon — esetleg a gazdasági vezetők anyagi támogatásával — tiszteletdíjat tudnának adni a klubvezetőknek.

A gondokat sürgősen enyhíteni kellene. Az a lényeg, hogy a KISZ-klubokban milyen eszmei és politikai nevelőmunka folyik. Erről azonban csak akkor lehet pozitív beszámolót készíteni, ha megteremtjük a technikai feltételeket. A városi párt-végrehajtó bizottság — megérte a város fiataljainak igényeit — ezért úgy foglalt állást, hogy a tanácsnál dolgozó kommunisták vizsgálják meg az ügyet, keressenek módot a leendő KISZ-klubok bérleti díjának mérséklésére. Általában: több anyagi támogatásra van szükség ahhoz, hogy Szegeden tartalmasabb, hatékonyabb KISZ-élet alakulhasson ki.

A számítástechnika kérdései

Jelenleg mintegy 160 számítógép található az országban. A negyedik ötéves terv végére azonban várhatóan négyszázra növekszik hazánk komputerparkja. A további lépés lehetőségeiről tanácskoznak pénteken és szombaton az Eötvös Loránd Tudományegyetemen a legilletékesebb szakemberek. A két-napos konferencia feladatairól, terveiről dr. Sárándi Imre, az Eötvös Loránd Tudományegyetem állam- és jogtudományi karának dékánja, valamint az egyetem más vezetői tájékoztatták az

újságírokat szerdán a Magyar Sajtó Házában.

A munka alapjául a művelődésiügyi miniszternek a számítástechnikai szakemberképzésről és továbbképzésről kiadott irányelvei szolgálnak. A legfontosabb feladat most: a számítástechnikai és kibernetikai módszerek alkalmazásának kimunkálása a jogtudományban és az államigazgatásban, az alkalmazandó számítástechnika tudományos alapjainak lerakása, a lehetőségek számba vétele.

Szegeden megnyitották a XII. műszaki hónapot

Győri Imre előadása

Tegnap, szerdán délelőtt a megyei tanácsháza nagytermében rendezett plenáris előadással megnyitották a XII. műszaki hónap, amelyet évről évre közösen rendez a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének megyei csoportja, a Szakszervezetek megyei Tanácsa és a KISZ megyei bizottsága. Az idei előadásorozat központi témáját a rendezők az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának 1972. évre vonatkozó gazdaságpolitikai állásfoglalásából vett idézettel tették nyilvánvalóvá, amikor a programfüzet első oldalára ezt írták:

„...el kell érni, hogy a termelő üzemekben a gazda-

sági növekedés fő forrásává a belső üzem- és munkaműködés szervezés váljon. Fel kell tehát az üzemi tartalékokat, és hasznosítani kell azokat a termelés jövedelmezőségének növelésére.”

Az első, plenáris ülést megnyitó dr. Kovács Kálmán egyetemi tanár, az MTESZ megyei szervezetének elnöke üdvözölte a megjelenteket — közöttük Győri Imrét, az MSZMP Központi Bizottságának tagját, a megyei pártbizottság első titkárát, dr. Varga Dezsőt, a Szeged városi pártbizottság titkárát és Kovács Imrét, a megyei tanács elnökhelyettesét —, majd röviden vázolta, miért az üzem- és munkaszervezés területén

megoldásra váró feladatok adják az idei műszaki hónap központi témáját.

— A párt és a kormány ide vonatkozó határozatából egyértelműen kiderül, hogy egész népgazdaságunk, és különösen ipari termelésünk még gyorsabb ütemű fejlesztésére a magasabb fokon szervezett munka, a felhalmozott szellemi és anyagi javak ésszerűbb felhasználása révén nyílik lehetőségünk — mondotta, majd átadta a szót Győri Imrének.

A megyei pártbizottság első titkára „A korszerű munka és üzemszervezés helye és feladatai Csongrád megyében” címmel tartott előadást.

Január első napja óta nincs elnöke a sövényházi térszéknek. Faragó István lemondott, lemondását elfogadták, s mostanáig nem találtak megfelelő embert helyette. Régóta tavasz van, régóta dolgoznak az emberek a határban, egyre többször mondják: lehetetlen, hogy ennyi idő után nem lehet elnököt állítani a gazdaság élére.

KÉT TÁBOR

Összeszámolni is nehéz, hány delegáció utazott már ebben az ügyben járáshoz, megyéhez, eljutottak egészen a Központi Bizottsáig, hátha segítene valaki nagy-nagy gondjukban. A delegációk úgy szerveződtek, hogy egy-egy csoport összetanakoódott, összeadta az útiköltséget, és elküldte embereit igazságot szerezni. Kósa Pálné abban a deputációban volt, amelyik a Magyar Rádió épületében kereste a támaszt. Beléptek a nagy házba, előálltak a kérésükkel, hogy ők egy olyan riportert keresnek, aki kihámozza az igazságot. A kapus, hivatásához méltóan, így igazította el őket: —

— Ott a telefon, tessék felszólni!

Még volt löve ezzel a deputáció. Mindenféle akadályra számítottak, de erre nem. Föltelefonálni a rádióba? De hogyan? Egy hold kukoricát inkább megkapáltak volna, csak telefonálni ne kelljen. Életükben nem cselekedtek ilyet.

A lényeg az, hogy riportert nem jött szószólónak. Pedig levélben is kérték később.

— Maga talán onnan jött? — örvendezik meg Kósáné, amikor bemutatkoznak egymásnak. — Mindegy az, honnan jött, ha olyan riporti féle, akkor tud segíteni.

Kénytelen voltam elmondani első szóra, hogy elnökök születésében és bukásában egyaránt ártatlan vagyok, és fölfelethető az is maradok, mert a tagok dolga, kit választanak meg.

— Éppen ez a baj. Két táborra oszlottunk, és nem tudunk megegyezni. Egyik ezt akarja, a másik azt. Az egyik csoport hozná vissza a régi agránomust elnöknek.

— Miért hívnák, ha elment?

— Mert úgy márták el. De azóta azt is elmárták, aki őt harapta. Tiszta a levegő, jöhetne vissza.

— És a másikat?

— Azok meg tudóst akartak idehozni. Csak hogy mi azt mondtuk, akinek annyi iskolája van, mint neki, az abból is megélhet. Ott már valami hibának kell lenni, ha ez is jó neki. Nem választották meg a népek.

KEMÉNY EMBERT KERESNEK

egy intézeti kutató elnökségre pályázik, de filozófiának rossz, amit Sövényháza mondának. A sok iskola nem lehet akadály. Ha akarnék, akkor se tudnék egyik csoport mellé se odaállni szavammal, mert egyik jelöltet se ismerem, csak annyit tudok, hogy azóta már egyik se jelölt. Az ügyben illetékes felsőbb szervek, jobban ismervén a körülményeket, egyiket sem tartják alkalmasnak arra, hogy egy gazdaság elsőszámú vezető embere legyen.

Kíváncsiságból sorba kérdeztek mindenkit, akit csak érek, milyen elnököt szeret.

— Helybelit! Csak helybelit, kérem szépen. Mert az ide tartozik hozzánk, az nemcsak a kenyérét akarja megkeresni, az együtt él velünk.

— Mindenképpen idegent! Aki bele mer nyúlni a pókhálába is.

— Kemény ember tegyen! Aki már a beköszönéskor oda mer ütni az asztalra.

— Olyan elnök kell ide leginkább, akinek a vezetésevel egy család lesz mindenki.

— Csak is olyant, aki egyformán adja a földet mindenkinek. A pitricsominak se többet, mint a bentinek.

Ahogy kibogoztam, a részesmüvelésre kiadott földek zavaros elosztási rendszerét akarja gyökeresen megváltoztatni, aki az utolsó feltételt kiszabta. Van persze olyan is, aki így fogalmaz:

— Olyan elnök kellene ide, aki nem állami támogatásért tartja a téesz markát. Komendáltak ide egyet, azt mondják, az hozza majd az állam áldását. En hozza! Álljon csak meg ez a gazdaság a maga lábán! Sövényháza megelőtti is emberek éltek. Meg

is éltek. Megélünk ezután is, ha lesz egyetértés. A tagság támogassa a szövetkezetet, ne az állam.

Érdemes sorba szedni a kívánságok kontráját is.

— Helybelit kívánnak? Csak hogy ilyen nincsen. Aki van, az fiatal. És beszegődik sofőrnek. A szövetkezetet kocsijának nincsen igazi masinistája, legtöbbször ő hajtja. Ha valakinek a városban van dolga, beviszi. Talán többet jár Szegeden, mint a határban. A régi is fiatal volt, nem is tudta szorosra fogni a gyeplőt. Aki idevaló, azt köti a rokonság. Az már félrehúzó.

— Nézték már idegenek után is, de nem vállalták. Azt felelték, tisztességes kenyeret kapnak ott is, ahol most vannak. Az lehet inkább az igazság, hogy kis szövetkezetben kevesebb gondért is megkapják azt a pénzt, amit itt ígérnek.

KELLENE AZ ELNÖK

Kívánság tehát van bőven, csak el-

nök nincs. Önjelöltet persze akadnak. Van, aki félig — vagy a félignél is jobban — itálisan jár tanyáról tanyára, hogy támogatót keressen magának. Lehet, hogy az ital nem az ő lelkét terheli, mert tanyán könnyen kínálják az embert, de a kerteskedés nem jár haszonnal. Azok se állnak mellé, akik biztatták.

— Miért ne lehetnék én elnök? Azt mondják, három elemivel is lehet valaki, ha megválasztják.

— Az is bolond, aki mondja —, így hangzik az ellenvetés. — Iskola kell a mostani időkben. Beleszedül a bonyodalmakba, de kiegyenesíteni nem tudja őket. Legelőször itt az irodában vezetnék félre. Az lenne a legjobban, ha a jogtanácsost választanák meg. Az legálább tudja, kinek mennyi garantált földet lehet adni.

Kontra persze erre is van. Azt is mondják, hogy ide nem jogász kell, hanem gazdálkodó. A jogász mostani állásában is eldöntheti, kinek mi jár.

Társasjátéknak igen jó lenne ez az egész, hiszen az egész falu együtt kockáztat. Méricskél, ki kapna több voksot, és ki adna több földet. A világ minden pénzért nem biztatnék senkit, fogadja el szó nélkül ezt vagy azt, de mindenképpen meg kellene rágni végre, hogy a következő zárszámadáskor rossz szul hangzana egy ilyen mondat: azért van ez így meg így, mert májusig se tudtunk elnököt választani. Jelöltek közül bő a termés — sokkal több, mint kettő — de mire mennek vele? Azt az egyet kellene minél hamarabb kiválasztani, akiből valóban elnök válhat. Aki kemény is lesz, a darázsféleg-kekbe is bele mer nyúlni, de aki után végül ezt is el lehet mondani:

Olyan elnök, akinek a vezetésével egy család lett mindenki.

Horváth Dezső